

VILNIS

LIETUVIŲ LIAUDIES LAIKRAŠTIS
LITHUANIAN NEWSPAPER
3116 So. Halsted St., Chicago, Ill. 60608
Telefonas: [312] 842-7325

VOLUME LXVII Nr. 8

KETVIRTADIENIS, BALANDZIO (APRIL) 16, 1987

KAINA 25 c.

Kasdien

Dėl pasiūlymo
Negali suprasti
Taip neturėtų būti
Vilnius turės bičiulį

Reikjavike buvo beveik susitarta pradėti branduolinį nusiginklavimą, bet prez. Reaganas su savo "žvaigždžių karų" programa tam susitarimui pastojo kelią. Tačiau Gorbačiovas, nuoširdžiai siekdamas nusiginklavimo, pasiūlė ir vėl tartis. Šį kartą susitarti pasiūlė — iš Europos kontinento išvesti branduolines vidutinio nuotolio raketas. Šį pasiūlymą prezidentas Reagan priėmė, bet ar nuoširdžiai susitarimo sieks, prašosi klausimas.

Praktika rodo, kad ne vienos derybos su TSRS buvo sugriautos dėl nesutarimo, kaip inspektuoti pasirašytųjų sutarčių vykdymą. Ženkla rodo, jog labai galima, ir dėl tokio susitarimo galima iš Europos kontinento išvežti branduolines raketas, bet atrodo, kad prezidentas Reagan bandys pastoti kelią ir toms "inspekcijoms".

O žmogus mušasi į krūtinę, kad nori nusiginklavimo ir pasaulyje taikos.

Washingtonas niekaip negali suprasti, kad komunistinių idėjų plitimui kelią pastoti negalima pinigais. Pavyzdžiu buvo, kai fašistiniai diktatoriai Lotynų Amerikoje gvoltu šaukė, duokit pinigų, nes mus nuvers komunistai" . . . Washingtonas jiems pylė milijonus, ir niekas neišėjo. Liaudis, nuvertusi diktatorių, beveik visoje Lotynų Amerikoje pasirinko demokratiją.

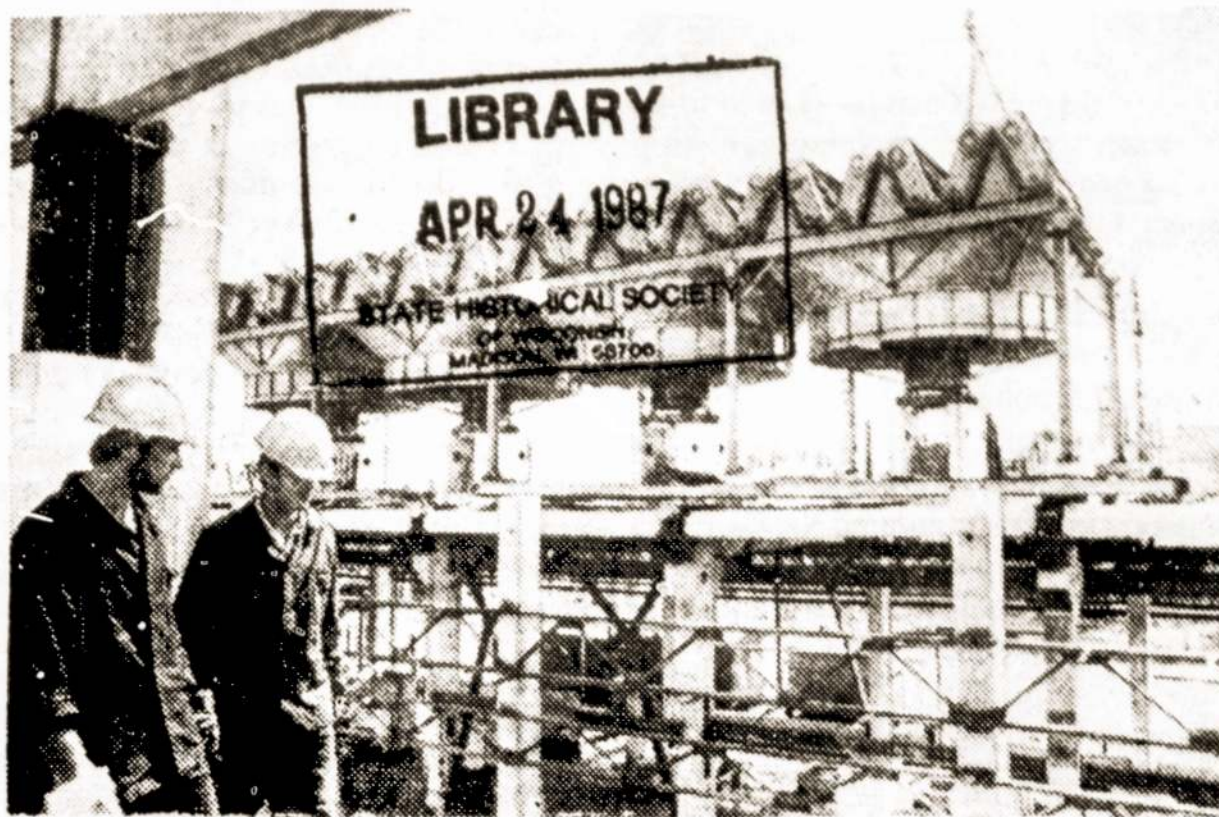
Dabar JAV pila milijonus dolerių "controms, kad Nikaragva nepasidarytų komunistinė. Ir vėl niekas neišeina. "Contru" vadai, nepasidalindami gautaisiais pinigais, pradeda irti, kaip "Grigo bitės".

Washingtonui belieka prieš Nikaragvą pradėti atvirą karą tokį, kokį pralaimėjo Vietname.

Kur yra skurdo, nedavalgymo, rūpesčių dėl rytojaus, tarytum gydytojų nei ligoninių neturėtų būti per daug, visoms pakaktų pacientų, visoms būtų darbo, bet taip nėra. Pavyzdžiui, nelaisvoje nuo skurdo Chicagoje, nedavalgymo ir rūpesčių dėl rytojaus Chicagoje Walter Memorial ligoninė bankrutavo, nes neturėjo pakankamai pacientų išsiversti! O juk sergančių gi buvo.

Turtingieji ligonys į bet kokią ligoninę neina gydytis. Nedavalgę skurdžiai, neturintys sveikatos apdraudos, eina į bile kokią, bet irgi tik didelio reikalo verčiami. Pensininkų, už kuriuos moka Medicare, matyt, nepakanka, kad bankrutuoja.

Kaip taisyklė, kapitalo šalyse didieji bizniai mažuosius varo nuo

Mažeikių naftos perdirbimo gamykloje išryškėjo naujų pajėgumų kontūrai. Montuojamos technologinių įrengimų atramos, statomas krosnių blokas. Trečiąją gamyklos eilę numatyta paleisti 1988 metais. Statybos ir montavimo darbų šiais metais bus atlikta daugiau kaip už 10 milijonų rublių.

Statoma trečioji gamyklos eilė.

A. Dilio nuotrauka

Trumpai

— Norvegijos miesto Oslo taryba neleido amerikiečiui dainininkui Frank Sinatra koncertuoti dėl to, kad jis dažnai koncertuoja rasistinėje Pietų Afrikoje.

— Salvadora patriotų už nacionalinį išsilaisvinimą pagrindinė radijo stotis "Venceremos" kreipėsi į užsienin pabėgusius nuo reakcijos salvadoriečius grįžti atgal ir įsijungti į kovą prieš JAV palaikomą Duardes režimą.

— Daugiau kaip 600 gydytojų, priklausančių "Physicians for Social Responsibility" sąjūdžiui, susirinkę Chicagoje pasmerkė prez. Reagano administracijos branduolinių ginklų politiką ir paragino liaudį suaktyvėti už taiką pasaulyje.

— Hitlerio valdymo metais persekioti antifašistai vokiečiai Vakarų Vokietijoje minėjo savo antifašistinės sąjungos 40 metų gyvavimo sukaktį.

Kam tėvynė netoli

Regis, esu jau reiškęs šią mintį, tačiau šiandieną vėl ją noriu pakartoti: vis atrodo, kad neretas tautietis, po daug metų sugrįžęs pasižvalgyti po Lietuvą, pasijunta gan nejaukiai. Taip atsitinka, žinoma, tik su sąžiningais žmonėmis. Jie, pasižiūrėję į Lietuvos gyvenimą, nesidrovi savęs paklausti: Jonai, Petrai ar Pranai, ką asmeniškai esi padaręs, kad Lietuva bent kiek būtų gražesnė?

Man teko išgirsti prisipažinimų, po kurių būdavo liūdnoka. Esą taip toli gyvenant, ką jai begalėję geresnio padaryti? Atidavėm rankas naujiems kraštams, o gimtinei jų nelikę. Tačiau, panašiai kalbėdami, šie žmonės žinojo, kad ieško pasiteisinimo. Ir žinojo, kad surasti jų jiems, deja, nepavyks.

Aš čia nesakau, kad šiems žmonėms uždraustas Lietuvoje džiaugsmas. Tesidžiaugia iki valia, ir tai tik smagiai. Tačiau žmogus yra subtilus tvarinys, pats savyje ne-

koto, taip didžiosios ligoninės nuokoto varo mažąsias.

Amerikoje jau yra nemaža miestų susibičiuliavusių su Tarybų Sąjungos miestais. Jie savitarpį plečia pažintis kultūriniais mainais, sportininkais, turistinėmis grupėmis . . . Miestų galvos retkarčiais sueina pasitarti jų miestuose dėl iškilusių problemų ir t. t.

Lietuvos sostinė Vilnius irgi turės Amerikoje bičiulį miestą — Madison, Wis., taip, kaip Detroitas turi Minską, Clevelandas — Korską ir p. Kada Vilniaus ir Madisono susibičiuliavimo ceremonijos vyks, dar nežinia, bet Vilniaus meras A. Vileikis jau kviečiamas į Madisoną.

Doriams Amerikos lietuviams Madisono susibičiuliavimas su Vilniumi kelia malonią nuotaiką. Ar ne?

S. J. Jokubka

šioja ir teisėjus, ir advokatus. Tai kaip pasidžiaugsi nuoširdžiai, jeigu iš tikrųjų pragyventa besirūpinant tik savimi? Taip gyventa net sunkiausiomis, tragiškiausiomis Lietuvos likimo dienomis, palikus ją, kaip sakoma, dievo globai.

Kalbu čia apie Antrojo pasaulinio karo metus. Lietuva buvo okupuota hitlerinės Vokietijos, tačiau neparklupo — ji tęsė partizaninę, pagrindinę, pasakysiu, sabotažinę kovą. Jos sūnūs ir dukterys kovojo karo frontuose, kiti pasitraukę į šalies gilumą, pasiaukojamai dirbo fabrikuose ir jmo nėse. Ar gali būti mūsų planetoje toks nuotolis, per kurį dėl to ne skaudėtų širdies ir neatsirastų rankoms veiklos, prisidedant prie bendrosios kovos?

Tokio nuotolio nėra. Plačiai pasaulį pasklidusi lietuviškoji išeivija ir visur joje yra pažangieji. Tai jų gyvenimo ir veiklos pavyzdys yra geriausiu įrodymu, jog žmogaus nuo jo tėvynės, nuo jos likimų nepajėgūs atskirti planetoje esantys nuotoliai. Siemet gerą progą šią mintį paremti labai konkrečiu pavyzdžiu. Prieš keturiasdešimt metų, tai yra 1947 m. sausio pabaigoje, Jungtinėse Amerikos Valstijose oficialiai baigė darbą Lietuvai pagalbos teikimo komitetas. Tai buvo masinis judėjimas Pagalbos Lietuvai teikimo darbus organizavo ir kitų šalių pažangioji mūsų išeivija. Ir todėl galiu drąsiai sakyti, kad Lietuva šiems mūsų tautiečiams buvo vienodai arti kaip nuo Jungtinių Amerikos Valstijų ar Kanados, taip ir nuo Urugvajaus ar Argentinos.

Tai jau istorija, tai jau praeitis. Tačiau ji ne tam, kad ją užmirštume: atmintis ir vertinimai pasilieka. Lietuva dėkingai prisimena šitokį pažangiosios lietuvių išeivijos solidarumą, prisimena jos paramą ir didžiuojasi savo sūnų ir dukterų ištikimybe. Bet dar svarbiau, kad šie žmonės patys žino, jog yra savi savo tautai ne tik žodžiais ir lozungais, bet ir praktiškai. Ir šian-

dieną, žiūrėdami į jos gyvenimą, teisėtai atranda ir savo darbų dalėlę, teisėtai didžiuojasi, kad visuo met kartu su savo tauta.

Man regis, suprantu, koks gražus džiaugsmas apima žmogų, kuomet jis supranta, kad savo patriotinę pareigą įvykdė sąžiningai ir garbingai. Ir Lietuvai pagalbos teikimo komitetas ta proga suorganizavo šventę, pakviesdami tautiečius, kaip rasė, „į didelį koncertą.“

„Po koncerto bus šokiai iki velumoso“, — žadėjo šventės rengėjai.

„Su daina, muzika ir šokiais palydėsime pagalbą Lietuvai,“ — afišavo savo šventę.

Tuomet, 1947 m. sausio pabaigoje, pažangieji JAV lietuviai baigė ruošti 12-tą siuntą, kuri turėjusi būti paskutinė. Tačiau paramos Lietuvai darbas užsitęsė ir, pavyzdžiui, vasario 6 d. „Laisvė“, be kita ko, pažymi:

„Vilniaus vėžio ligos institutui supirkimas ir siuntimas daiktų eina prie pabaigos. Viso esamę užsakę institutui aparatūros už 77 tūkst. dolerių. Tikimės per porą mėnesių darbą užbaigti.“

Šis darbas, kaip minėjau, buvo atliekamas ir kitose šalyse. Kanados lietuviai tomis dienomis rūpinosi nupirkti įrengimų Lietuvos žemės ūkio akademijai, stengėsi parūpinti jai mokslinių knygų, žurnalų ir kt.

Džiaugėsi Argentinos lietuviai, suspėję išsiųsti ketvirtą siuntą į Lietuvą, kurios vertė 33 tūkst. pesų. Tačiau darbą tęsė, siekdami užsibrėžto tikslo — iš viso suteikti paramos už 50 tūkst. pesų.

Zodžiu, mes turime gražių pavyzdžių iš pažangiosios išeivijos veiklos, kalbančių ne žodžiais, o pačia tikrove apie tai, kad, nepaisant didžiausių nuotolių, mūsų geriausi tautiečiai visais laikais buvo ir yra kartu su savo tauta. Ir kada jie džiaugiasi išgražėjusia Lietuva, mes neužmirštame jiems pasakyti, jog ją puošiame kartu. . .

Stepas Grigas

DĖL V. MEŠKAUSKO PUBLICISTIKOS

Tautininkų „Dirva“ paskelbė seriją V. Meškausko straipsnių apie Saugumo departamento A. Povilaičio slaptą misiją į Berlyną 1946 metų pradžioje... Tai padaryta, kaip teigia jų autorius, tikslu — demaskuoti „istorijos klastotojus“... Priekaištas, aišku, tarybinams istorikams. Ne pirmas ir, matyt, ne paskutinis.

Vis mažiau išeivijoje lieka žmonių, žinančių, kas tas Povilaitis; neteko matyti išeivijos spaudoje nuomonės reiškėjo, kuris būtų bent kiek jaunesnis už pačius įvykius ir aprašomus žmones. Tai uždeda antspaudą. Išeivijos istorijos mokslė vis dažniau vietoje faktologinės analizės regime smarkiai praskiestą publicistiką... Taip yra ir su V. Meškausko istorinėmis pastabomis.

Šiandieninės tautininkų pastangos ištiesinti istoriją yra suvėlinotos — nebeliko nei ideologinio pagrindo, nei pačios sąjungos, ir šis nepaneigiamas faktas eilinių sykių parodo, kam rūpi Lietuvos istorija, o kas vis nesėkmingai teisina seniai susibankrutavusį režimą... Taigi Tarybų Lietuvos istorikai nieku gyvu neklastojo istorijos, pasinaudoję savo laiku paskelbtais paties A. Povilaičio parody-

mais apie kelionės į Berlyną tikslus. O neseniai viename užsienio archyvų aptiktas dar vienas tiesioginis įrodymas: gestapo atstovo V. Bestės stalinis kalendorius su įrašu apie A. Povilaičio apsilankymą ir susitikimą su aukštais gestapo pareigūnais... Koks tų susitikimų tikslas? Visiškai aišku: prašyti Vokietijos globos! V. Meškauskas

pasikliauja tik savo ir savo pirmakū gerais norais apginti paskutinį buržuazinės Lietuvos prezidentą, jis nenori patikėti A. Smetonos išdavystei: „Kaip galėjo Smetona, kuris pagal visus šaltinius priešinosi vokiečių pasiūlymui ginklu atsiti Vilnių, ir iš viso tikėjo į Vakarų pergalę, per keletą

mėnesių pakeisti savo nusistatymą?..“ Pasirodo, galėjo! Nebūkimė naivūs bent dabar, praėjus nuo atmintinų įvykių tiek laiko. Naiviai atrodo ir tvirtinimas — „pagal visus šaltinius“... Sutikime: pagal visus V. Meškausko, ne istorikų, šaltinius... Kas iš tikrųjų domisi istorija, iš jos mokosi, ieško atsakymų — juos suranda, o tie, kas ieško istorijoje vien malonių pasiskaitymų, anksčiau ar vėliau patenka į aklavietę.

V. Liauška

Pirštai į save...

Jei ko sieki — siek garbingai. Ir jokiū būdu ne apgaule, nes ji kaip yla vis tiek išlenda į viršų. Bet veiksniškoje išeivijoje nemažai veikėjų, kurie, užuodę dolerį, užmiršta bet kokias tiesas.

Spręskite patys. Neretas garbaus amžiaus tautietis savo užvargtus pinigus nori palikti giminėms Lietuvoje. Toks noras natūralus. Tauru ir gražu, kai giminė nepamiršta giminės. Šią suprantą ir veiksnią, žino, kad šiaip jau giminės neatbaidys nuo giminės. O svetimų pinigėlių, oi, kaip nori. Ir tada griebiasi melo.

Prisimenu, prieš keletą metų „Mūsų pastogė“ tautiečius bauginė „tarybinėmis palikimų medžiojimo akcijomis.“ Vėliau laikraštukas buvo priverstas pripažinti, kad visa tai išpešė iš kalbų, bet, deja, niekas nesutinka „palikimų medžiojimo“ faktų patvirtinti.

O kas nežino, kaip mėtomi akmenys į Injurkolegijos kiemą? Ešą jos advokatų honorarai siekia apie pusę palikimo sumos ir t. t.

Faktiškai tų advokatų honoraras tesiekia 10 proc., o maksimalus jo dydis neviršija 15 proc. nuo palikimo sumos.

Paskui ūbauta dėl to, kad paveldėtojai Lietuvoje negali tinkamai sunaudoti piniginių sumų. Šiems ponams nesinori sąžiningai papasakoti, kad dolerius galima iškeisti į „Vnešposyltorgo“ čekius, kurie suteikia teisę paveldėtojams

pirkti dideles, pasakytiau, net deficitinę paklausą turinčias prekes. Pavyzdžiui, iškeitus apie 5 tūkst. JAV dolerių, galima nusipirkti automobilį „Volga“ GAZ-24. Tačiau dipukinė spauda vis tiek verkšlena, tik dabar jau rodydama į tokius daiktus: paveldėtojas negalės nusipirkti vilos, ūkio, fermos ir panašiai...

„Tėviškes žiburiais“ išspausdinus advokato Alg. Pacevičiaus straipsnį „Kaip sudaryti testamentus giminėms Lietuvoje“, per Čikagos „Draugą“ atsiliepė „Lietuvos generalinis konsulas Niujorke“. Ir štai „sužinau“, kad paveldėtojas Lietuvoje tegausiąs du su puse karto mažesnę sumą, negu užrašyta testamente. Meluoja ir neatrodo, kad raudonuoja, bet juk galų gale reikia pasakyti, kaip žmogui pasielgti su palikimu. Ir pasako, kad geriausia giminei Lietuvoje užrašyti „ne daugiau kaip sumą vienam automobiliui įsigyti, o likusį turtą paskirstyti lietuvių politinėms, kultūrinėms, šalpos ar religinėms institucijoms.“

Štai ir užsilenkė „generalinio konsulo Niujorke“ pirštai į save. Bet kiek reikia vargti, kiek reikia meluoti! O teisybė, kad ją kur, vis dėlto prasimuša į viršų. Ir daugelis tautiečių pačiam konsului gali pasakyti: ponas, mes jau ne naujokai šiame darbe... Ne viena palikiminė suma iškeliavo į Lietuvą — ir štai, paskaitykite, ką rašo giminės...
A. Clvylls

Below is a cartoon by Yevhen Hryhoriev whose message is quite clear: the present U.S. leadership aims for deploying weapons in space in an attempt to achieve world supremacy.

INDIJA. Mokausti rašyti.

Nuotrauka iš žurnalo „Novoe vremia“

KOKS TU, LIETUVOS JAUNIME?

Prieš pradėdamas rašyti parūpasia tema, atsiverčiau tautosakos tomelį. Susiradau patarles ir priežodžius apie tėvus ir vaikus.

Gerai vaikai tėvams paguoda, blogi — širdį užduoda.

Kas tėvų neklauso, valgo duoną sausą.

Koks šeimoj, toks ir viešumoj. Lenk medį, kol jaunas, paskui neprilenksi.

Sūnaus garbė tėvo marškinius dėvi.

Vaikų darbais tėvo galva žilsta.

Taip buvo praeityje. Bet ir dabar ne kitaip. Vyresnioji karta, augindama, auklėdama savo atžalas, gyvena tokiais pat džiaugsmiais, rūpesčiais, nors visos kitos sąlygos skiriasi.

Kas pirmiausia krenta į akis, žvelgiant į šiandieninį Lietuvos jaunimą? Tai jaunų žmonių išprusimas. Jie neįtikėtinai daug žino. Jų samprotavimai, išvargumas stebina brandumu. Būdingas jaunimo brožas — veržlumas, novatoriškumas, smalsumas, nuolatinis siekimas atsinaujinti. Tai ne iš pirmo išlaužta.

Vien meninės kūrybos baruose dirba daugiau kaip pusantro tūkstantio jaunų žmonių — rašytojai, dailininkai, muzikai, teatralai, kitų profesijų atstovai. Tai didelė jėga, mūsų nacionalinės meninės kultūros ateitis.

Respublikoje yra 116 tūkstančių kraštotyriminkų. Jų gretose — trečdalis jaunų žmonių (neskaičiuojant kraštotyriminkų — bendrojo lavinimo mokyklų auklėtinių).

Praėjusių metų pabaigoje Lietuvos kalbos ir literatūros institute vyko IV respublikinė jaunųjų mokslininkų konferencija „Lietuvių filologija: istorizmo ir metodikos problemos“. Konferencijos rengėjai — jaunųjų mokslininkų taryba. Sekcijose buvo perskaityta per 60 pranešimų. Jų autoriai — minėto instituto, Universiteto, Šiaulių pedagoginio instituto jaunieji lituanistai. Ir visus žavėjo geras teorinis jaunųjų pasiruošimas, interesų platumas, aktualiausių problemų suvokimas.

Būtų galima nemažai kalbėti apie 1986 metais išleistą jaunųjų meninės kūrybos almanachą „Veidai-85“, apie dvylikoje aukštųjų respublikos mokyklų studijuojantį jaunimą, jo penkiasdešimt tūkstantinę minią, jos santykį su vyresniąja karta. Tačiau knieti pakalbėti ir apie tuos, kurie rūpinasi gyvulininkyste ir panašiai. Ir šis jaunimas nebe toks, koks buvo prieš dvidešimt, trisdešimt metų ar anksčiau. Apie šį darbininkų

kiškąjį jaunimą daug pasako, kad ir toks faktas: pernai vienoje Vilniaus vidurinėje profesinėje technikos mokykloje buvo įteiktas 500-tūkstantasis kvalifikuoto darbininko diplomas. Taigi vien profesinės technikos mokyklos paruošė tokią armiją kvalifikuotų darbininkų! Pastaraisiais metais padaugėjo jaunimo kaime. Daug būtų gražių pasakojimų apie darbininkų dinastijas, žemdirbių dinastijas. Dažnai vaikai renkasi tas pačias tėvų profesijas, tiktai, jeigu taip galima išsireikšti, aukštesniu lygiu — jie tampa inžinieriais, agronomais, kvalifikuotais miškininkais, kitų profesijų specialistais.

Jaunimas perima ne tik tėvų darbus. Perima jis ir tėvų idealus. Socializmą jis suvokia kaip savo natūralią aplinką. Jis pripratęs palyginti aukšto gyvenimo lygio, galimybių gauti išsilavinimą, įsigyti pačias įvairiausias profesijas, visapusiškai ugdyti asmenybę. Visoms jaunimo grupėms būdingi tokie patys socialiniai poreikiai: kūrybinis darbas, visuomeninė politinė veikla, turtingas laisvalaikis, aukštas išsilavinimas.

Žinoma, paspartėję visuomenės raidos tempai didina kultūrinius-psichologinius skirtumus tarp vyresniųjų ir jaunesniųjų kartų atstovų, ypač šeimoje. Tačiau tai jokiū būdu nereiškia, kad nyksta kartų perimamumas. Jis tikrai keičiasi.

Žinoma, būčiau neteisis, jeigu taip savo pasakojimą apie kartų santykius ir užbaigčiau. Konfliktų būna. Ir jų neišvengsi. Konfliktiškas yra jau pats mūsų gyvenimas. Toks jis buvo, yra ir, matyt, bus. Sakysime, viena iš tipiškų nesutarimų dviejų kartų šeimose — pernelyg didelis tėvų kišimasis į jaunų šeimų gyvenimą.

Artėja vasara. Vilniuje įvyks Respublikinė moksleivių dainų šventė. Joje dalyvaus apie 30 tūkstančių jaunųjų meno saviveiklininkų iš įvairių Lietuvos mokyklų. Juos šitam tauriam ir prasmingam kultūros įvykiui rengia, žinia, vyresnieji. Kai iš Vingio parko estrados pasigirs jaunatviškai skardi lietuviška daina, kai „Zalgirio“ stadiono vejoje ims suktis tautiniais rūbais pasidabinusios poros, mes, žiūrovai, džiaugsimės: auga, stiebiasi jaunoji karta, žengia pramintais tėvų takais, dar plačiau realizuodama savo jėgas, talentą.

Juozas Kuckailis

Vilnis, 1987 m. balandžio 16 d

TRUMPAI

Vilnius. — Šiomis dienomis Berlyne išėjo dar viena M. Sluckio knyga — romanas "Kelionė į kalnus ir atgal". Knyga išleido leidykla "Autbauverlag", kurios dėka per pastaruosius 20 metų pasirodė nemaža lietuvių rašytojų knygų.

Vilnius. — Respublikos krepšinio federacijos prezidiumas patvirtino geriausius praėjusių metų Lietuvos krepšininkus. Jais tapo Vilniaus "Kibirkštis" moterų bei Kauno "Zalgirio" vyrų komandų atstovai.

Kaunas. — Kauno muzikinis teatras parodė Dž. Pučinio operos "Madam Baterflai" premjerą. Spektaklio režisėrė, LTSR nusipelnusi artistė Aldona Ragauskaitė.

Vilnius. — Respublikos gyventojai turi 493 tūkstančius pastatų, kurių vertė iki šiol buvo per 1.5 bilijono rublių. Gyventojų pastatų apsauga rūpinasi patys šeiminkai ir valstybė.

Kaunas. — Kauno M. K. Ciurlionio dailės muziejuje buvo suruošta pirmoji respublikinė paroda "Lietuviškos juostos. Tradicija ir dabartis". Jos tikslas buvo supažindinti lankytojus su juostų istorijos raida nuo seniausių laikų iki šių dienų.

Šilutė. — Mieste atidaryti originalios architektūros kultūros namai. Juose įrengtos 500 vietų koncertų ir šokių salės, pagalbines patalpas.

Naujame Vilniaus medicinos mokyklos mokymo korpuse įrengti specialūs kabinetai ir laboratorijos, primenantys gydymo ir profilaktikos ištaigų, kuriose dirbs būsimosios medicinos seserys, kabinetus. Joms taip pat yra erdvios auditorijos, 240 vietų valgykla, aktų ir sporto salės.

Nuotraukoje: Užsiėmimai skaičiavimo technikos klasėje.

V. Gulevičiaus nuotrauka

Orkestras ir jo dirigentai

Vaikstant po Vilniaus senamiestį respublikos svečių ar turistų grupei, gidas visada jaučia pareigą atkreipti dėmesį į pastatą, kuriame įsikūrusi Lietuvos TSR valstybinė filharmonija. Savo biografijoje dar neatsekėjęs nė penkių dešimtmečių, šis muzikinio gyvenimo centras šiandien garsina Lietuvą visame pasaulyje. Turbūt nerasime didesnės užsienio valstybės, kurioje su pasisekimu nebūtų gastroliavęs TSRS liaudies artisto Sauliaus Sondeckio vadovaujamas Lietuvos filharmonijos kamerinis orkestras. Tarptautinius apdovanojimus yra pelnę ir visi trys — Lietuvos, Vilniaus ir M. K. Ciurlionio kvartetai. Dabartinis filharmonijos direktorius, respublikos liaudies artistas Algirdas Budrys — žymus klarnetistas, kurį laiką profesoriavo Kairo konservatorijoje. Toli už respublikos ribų žinomas ir filharmonijos solistės, Lietuvos liaudies artistės Giedrės Kaukaitės vardas.

Tačiau, kaip ir visu pasaulio filharmonijų širdis, yra simfoninis orkestras. Neturi jis, žinoma, tokios šlovės kaip Vienos, Bostono ar Filadelfijos orkestrai, bet juk ir lyginti negalima: visai ne tie mastai. Ir vis dėlto ne vienam pasaulinio garso dirigentui, atvykusiam į Vilnių, Lietuvos simfoninis orkestras — netikėtas atradimas. Įvairiu užsienio šalių dirigentai, o jų kasmet vis daugiau atvyksta gastroliuoti į Vilnių, — vieningai pripažįsta orkestro interpretacinį lankstumą, nepaprastai išlyginta tembrinę ir dinaminę koefybę, ypač subtilų styginių instrumentų grojimą.

Lietuvos simfoninis orkestras, kurio sastatas šiandien jau viršija šimta aukšto profesinio pasiruošimo muzikantų, yra nuolat kviečiamas dalyvauti tokiose prestižinėse šventėse, kaip "Rusų žiema", "Maskvos žvaigždės", "Auksinis Kijevo ruduo". Su dideliu pasisekimu orkestras ne kartą yra gastroliavęs Lenkijoje, VDR, Suomijoje. Ypač palankus orkestrui šis koncertinis sezonas. Rudenį buvo išvykęs dviejų savaičių gastroliu į Prancūziją, o gegužės mėnesį yra pakviestas į Čekoslovakiją. Lietuvos orkestrui patikėta dviem koncertais užbaigti tarptautinį festivalį "Prahos pavasaris".

Norėdami įvertinti kolektyvo ir vadovo santyki, dažnai pasakojame...

koks dirigentas, toks ir orkestras. Kalbant apie Lietuvos simfoninį orkestrą šis pasakymas ypač tinka. Pirmuoju jauno orkestro dirigentu 1940 metais buvo įžymusis muzikas Balys Dvarionas. Su jo vardu susijusi ir pokarinė orkestro veikla, kai 1958 metais kolektyvas buvo smarkiai išplėstas, priimant daug jaunimo, baigusio studijas Konservatorijoje. Daug dirbo su orkestru dirigantai A. Kleniekis, M. Dvarionaitė.

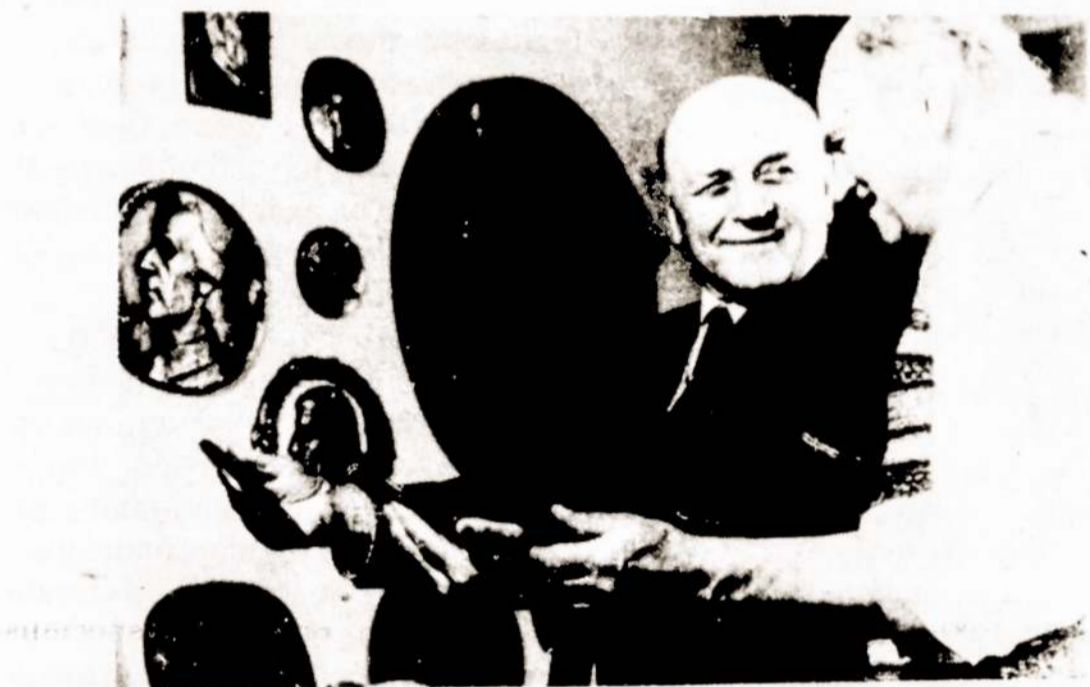
O štai dabar, jau daugiau kaip du dešimtmečius orkestro vyriausiuoju dirigentu ir meno vadovu yra Juozas Domarkas — Lietuvos TSR liaudies artistas, respublikos Valstybinės premijos laureatas. Idomu, kad orkestro dirigento pareigos jam buvo patikėtos dar besimokant Leningrado konservatorijoje.

Labai daug apie orkestrą bei jo vadovą gali pasakyti repertuaras. Mes tikrai turime didžiulį, kad Lietuvos simfoninis orkestras atlieka tokius stambius, didelės drąsos reikalaujančius kūrinius, kaip L. Bethoveno Missa solemnis, J. Haidno oratorija "Metų laikai", J. S. Bacho "Kalėdų oratorija", V. A. Mocarto ir Dž. Verdžio "Rekviem", A. Bruknerio simfonijos, S. Prokofjevo kantata "Ivanas Rūstusis". Neilinis talentas ir didelis atkaklumas padėjo J. Domarkui gana anksti pelnytį pripažinimą. Jis buvo pakviestas diriguoti Maskvos centrinės televizijos ir sąjunginio radijo Didžiajam simfoniniam orkestrui kuriant filmų koncertų ciklą "L. Bethoveno simfonijos". Jis dažnai vyksta gastroliuoti į socialistines šalis, dirigavo orkestrams Jugoslavijoje, Turkijoje, Meksikoje. Išleista daug plokštelių su J. Domarko diriguojamų simfoninių orkestrų įrašais.

Neseniai Lietuvos simfoniniame orkestre antruoju dirigentu pradėjo dirbti Gintaras Rinkevičius. Nors jam tik 25-eri metai, jis jau yra pelnęs Herberto fon Karajano fondo premiją Vakarų Berlyne, užėmęs prizines vietas tarptautiniuose dirigentų konkursuose Maskvoje ir Budapešte.

Vida Petrauskaitė

• **Panevėžys.** Ketvirčiu anksčiau nustatyto laiko Pilėnų mikrorajone apgyveno 22 šeimos. Jos butus gavo penkiu aukštu mūriniame name.

Vilnietis dailininkas Erikas Varnas pagrįstai vadinamas pačiu produktyviausiu Lietuvoje mažosios plastikos darbų — medalių — autoriumi. Jų sukurta jau daugiau kaip trys šimtai. Tai — ir ištisi ciklai "Apginsime taiką", "Leninas ir Lietuva", "Visatos pulsas", ir atskiri proginiai medaliai, skirti žymių žmonių reikšmingų istorinių įvykių sukaktims.

Siuo metu Erikas Varnas kuria medalių "Felikso Dzeržinskio jaunystė".

G. Svitojaus nuotraukoje: E. Varnas su Lietuvos TSR liaudies rašytoju J. Baltušiu prie naujų savo darbų.

E. Varnas su Lietuvos TSR liaudies rašytoju J. Baltušiu prie naujų savo darbų.

Kuria Jonušo šeima

Kalvotosios Žemaitijos Godelių kaime Plungės rajone gyvena gerai žinomi liaudies meistrai Regina ir Justinas Jonušai. Nesunku atspėti, kuri jų sodyba. Kiekvieną čia užsukusį pirmiausia kieme sutinka paties šeimininko išskobtos medžio skulptūros. Štai stovi „Kaimo muzikantas“, šalia jo — „Sejėjas“, o prie pat namo — linksmi besišypsiančio garsaus liaudies skulptoriaus S. Riaubcs „Motinos“ bei kitos skulptūros. Meistras užsimojęs dar vienam dideliam darbui — kuria skulptūrą „Lietuva“, kurioje bus įamžinta taikos tema.

Dar vaikystėje pamėgęs drožinėti, Justinas, bėgant metams, vis drąsiau ėmėsi sudėtingesnių darbų, kuriuose įamžino kaimo žmones, lietuvių literatūros klasikės J. Zemaitės kūrinių, lietuvių pasakų personažus.

Originalios, labai įdomios, ju moru dvelkiančios ir meistro išdrožtos kaukės. J. Jonušui paklūsta ne tik vadinamoji mažoji skulptūra, bet ir dideli darbai. Jis kartu su kitais žinomais Lietuvos liaudies meistrais kūrė įžymaus lietuvių kompozitoriaus ir dailininko M. K. Ciurlionio kelią, jo darbai papuošė Raganų kalną Juodkrantėje.

Vilnius, 1987 m. balandžio 16 d.

Įdomus Reginos Jonušienės kelias į liaudies meną. Jaunystėje mėgo lipdyti statulėles iš molio, mezgė, piešė. Ir negalėjo atsispirti „pagundai“ — imtis drožybos. Pradžioje drožė menines lazdas, jas išraiškiai papuošdama lietuvių liaudies pasakų herojais. O štai dabar drožia skulptūreles, kuriose įamžinti darbai, kaimo žmonės. Tokios yra „Audėja“, „Melžėja“, „Kaimo merginos“, „Senose kapinėse“ ir kitos. Ji, kaip ir Justinas, išmoningai drožia iš medžio kaukes.

Jonušų namai — tai tarsi savotiškos kūrybos muziejus. Tik čia negali pamatyti visų jų kūrinių. Daugelį jų įsigijo muziejai, įstaigos, žmonės, o kiti — tebekeliauja po įvairias parodas. Šiame šeimyniniame muziejuje galima susipažinti ne tik su Reginos ir Justino Jonušų, bet ir su jų vaikų darbais, kuriems meilę liaudies menui įskiepijo tėvai. Drožyba prie širdies sūnams Justinui ir Pauliui. Duktė Rita laisvalaikį tapo portretus. Pati jauniausia Jonušų atžala Albina mėgsta meniškai siuvinėti, daryti įdomius papuošalus iš šiaudelių.

Povilas Maksimovas

LAISKAS IS LIETUVOS

Gerb. redaktoriam:

Būdamas Vilniuje, aš apsilankiau Respublikinėje bibliotekoje, kurioje gavau perskaityti Jūsų leidžiamą laikraštį. Jis pasirodė esąs įdomus, duodantis teisingą informaciją tiek apie gyvenimą Tarybų Lietuvoje, tiek Jungtinėse Amerikos Valstijose. Esant galimybei, aš norėčiau šį laikraštį gauti reguliariai, nes tai padėtų man geriau pažinti jūsų šalį.

Mano tėvelis dažnai mini savo tolimus giminaičius, dar prieš pirmąjį pasaulinį karą atsidūrusius anapus Atlanto ir kurį laiką gyvenusius bei dirbusius Chicagos mieste. Su jais buvo palaikomi

ryšiai laiškais, bet jie gan greitai nutrūko, nes būdavo sunku rasti kaime raštingą žmogų. Aišku ju, tu išėivių, iš Lietuvos tikrai nebėra gyvųjų tarpe. Gal ir jų vaikai jau mirę. Tik galima drąsiai tvirtinti,

DETROIT, MICHIGAN

Mirė Kurauskas

John Kurauskas, 96-erių metų su puse mirė kovo 8 d. Pailso jo širdelė. Buvo pašarvotas Val S. Bauža laidotuvių namuose. 1930 - 25th St., Detroite, palaidotas kovo 11 d. Woodmere kapinėse. Grabėšiai buvo Stu Riddell, Kęstutis Garelis, Albert Stacey, George Olin, Algird Olin ir Louis Turzak. Gražią atsisveikinimo kalbą laidotuvių namuose ir kapinėse pasakė velionio žentas Alfons Rye-Rugienius. Kapinėse taipgi trumpai kalbėjo laidotuvių direktorė Yolanda Bauža Zaparackienė.

Velionis dideliame nuliūdime paliko dvi dukras: Emma Rye ir Annie Balchūnas; du žentus: Alfons Rye ir Eddie Balchūnas; tris anūkes: Diane Rye, Judith Rye ir Beverly Rye Olin bei jos vyrą George Olin; du proanūkius: Renee ir Marc Olin, daug kitų giminių ir pažįstamų.

Velionis gimė Lietuvoj 1890 metais rugsėjo 18 d. Į JAV atvyko 1910 metais į Pennsylvania valstiją. Ten dirbo anglių kasyklose. Vėliau, 1913-aisiais metais atvažiavo į Detroitą ir per visą gyvenimą dirbo automobilių fabrike - Fordo įstaigoje buvo "tool grinder".

Velionis buvo aktyvistas profsąjungoje ir todėl buvo prašalintas iš darbo, bet kuomet profsąjunga buvo legaliai pripažinta, jis vėl buvo priimtas dirbti.

Jonas Kurauskas susituokė Detroite su Paulina; šeimoje gimė dvi dukros: Emma ir Annie; Paulinai mirus, velionis susituokė su Minnie, kuri taipgi prieš daug metų yra mirus.

Velionis Kurauskas buvo pažangus žmogus; dalyvavo pažangiųjų lietuvių organizacijose ir parengimuose; skaitė ir rėmė laikraščius "Vilnis" ir "Laisvė".

Velionio Kurausko dukros: Emma ir Annie bei jo du žentai: Alfons Rye ir Eddie Balchūnas, nuolat dalyvauja ir daug dirba pažangiosiose organizacijose: LDS kuopoje, Detroito Lietuvių klube ir veikia su bowleriais. Todėl į laidotuves susirinko nepaprastai daug žmonių, ir Rugienių, Balchiūnų ir Ulinski Vilnis, 1987 m. balandžio 16 d.

kad šiuo metu pas jus tebegyvena jų anūakai. O gal būtų galima atsekti jų pėdsakus. Už tai būtume nuoširdžiai dėkingi ir neliktumėme skolingi. Pateikiu mums žinomus duomenis apie juos Broliai Baniai:

Kazimieras, Juozapas ir Pranciškus, Fortūnato sūnūs, yra gimę apie 1860 m. Lietuvoje, Kaltinėnu valsčiuje, Grigulių kaime.

Jeigu Jūsų ieškojimai baigtųsi sėkme, tai būtų patenkintas ne tik mūsų žingeidumas, bet būtų prisidėta ir prie TSRS bei JAV tarpusavio santykių pagerinimo.

Jus gerbiantis

Banys, Antanas, Jono

Lietuvos TSR
Šilalės rajonas
Uptynos paštas
Kraikų kaimas

• Bitės saldus medus, bet sunkus darbas.

šeimoms išreikškė užuojautą. Po laidotuvių dalyviai pakviesti į Sweden House valgyklą pietums. Taip užsibaigė mylimo draugo Jono Kurausko laidotuvės.

Susituokė

Valentinų dienoje, vasario 14 d. Texas valstijoje susituokė Aaron Garelis su labai gražia mergina. Jo tėveliai, Kęstutis ir Antonette Garelis ir mes visi jaunavedžiams linkime daug laimės.

Svarbūs susirinkimai

Detroito Lietuvių klubo buvo du svarbūs susirinkimai.

Gruodžio mėn. įvyko valdybos rinkimai 1987 metams. Dabar valdyboje pirmininkė St. Masytė; vicepirmininkas Tony Vasaris; užrašų sekretorius John Smith; išdininkė Ruby Jeske; direktorius Chuck Tvaska ir Klubui visamekame gelbėtojas, direktorius; finansų sekretorius Kęstutis Garelis; prie durų patarnauja Minnie Tvaska. Šiemet klubas turi naują lietuvių buhalterį Alfons Rye. Visa valdyba ir buhalteris dirba nemokamai, gelbėdami Klubui sutaupti lėšas ir kad Klubas ilgai gyvuotų.

Kitas susirinkimas - metinis įvyko sausio mėn. Po susirinkimo buvo staigmena: dvj Klubo baro patarnautojos: Franciška Televičienė ir Elena Kilikevičienė su pagalbininke klubieta Ada Telyčėnais visiems nemokamai patiekė cepelinų, pyrago ir kavutės. O prie baro visiems dalyviams buvo nemokamai patiektos taip pat vaišinės mirusio Klubo nario Servit Gugo atminčiai. Jo našle Ruth Gugas dar aukojo \$50, kuri suma jai Klubu buvo aukota.

Abu susirinkimai buvo svarbūs, įdomūs, ir skirtingi negu kiti paprasti. Virtuvėje pagelbėjo nuolatinės Klubo šeimininkės: Antonette Garelis, jos sesutė Estelle Smith ir Emma Rye.

Yolandos pranešimas

Laidotuvių direktorė Yolanda Zaparackienė, pranešė, kad jos laidotuvių namuose, Val S. Bauža, kuris darbuojasi 1930 ? 25th St., Detroite, buvo pašarvoti sekami lietuviai:

Aplankykite Lietuvą

Šiemet "Vilnies" administracija ir vėl organizuoja laikraščio skaitytojų tris turistines grupes vykti pasisvečiuoti Lietuvoje. Kaip paprastai esti, "Vilnies" turistinės grupės Lietuvoje pabuvoja dešimt dienų. Šiemet irgi tiek pabuvos ir, be to, dar grupės globos "Tėviškės" draugija, dažnai turistams leidžianti nuvykti ir į savo tėviškes.

PIRMA GRUPĖ iš Čikagos išskris gegužės 11 dieną, New Yorke staptels porai valandų ir išskris į Belgradą. Čia gegužės 12-tos dienos naktį pernaktuos ir kitos dienos rytą išskris į Maskvą. Čia vėl pernaktuos ir gegužės 14 d. rytą išskris į Vilnių. Lietuvoje pabuvos 10 dienų ir gegužės 24 d. išskris į namučius vėl per Maskvą, Belgradą, New Yorką. Čikagoje atsiras gegužės 25 d. (pirmadienį) po pietų.

Ši kelionė su visu turistų užlaikymu ir išlaidomis, susijusiomis su grupės išvykomis iš Vilniaus, kaštuos į abi puses iš Čikagos \$1,765.00, iš New Yorko \$1,715.00.

ANTRA GRUPĖ iš Čikagos išskris liepos 13 d., New Yorke staptels porai valandų ir išskris į Belgradą. Čia liepos 14-tos dienos naktį pernaktuos ir kitos dienos rytą išskris į Maskvą. Čia vėl pernaktuos ir liepos 16 d. rytą išskris į Vilnių. Lietuvoje pabuvos 10 dienų ir liepos 26 d. išskris į namučius vėl per Maskvą, Belgradą, New Yorką. Čikagoje atsiras liepos 27 d. (pirmadienį) po pietų.

Ši kelionė su visu turistų užlaikymu ir išlaidomis, susijusiomis su grupės išvykomis iš Vilniaus, kaštuos į abi puses iš Čikagos \$1,860.00, iš New Yorko \$1,810.00.

TREČIA GRUPĖ iš Čikagos išskris rugpjūčio 17 d., New Yorke staptels porai valandų ir išskris į Belgradą. Čia rugpjūčio 18-tos dienos naktį pernaktuos ir kitos dienos rytą išskris į Maskvą. Čia vėl pernaktuos ir rugpjūčio 20 d. išskris į Vilnių. Lietuvoje pabuvos 10 dienų ir rugpjūčio 30 d. išskris į namučius vėl per Maskvą, Belgradą, New Yorką. Čikagoje atsiras rugpjūčio 31 d. (pirmadienį) po pietų.

Ši kelionė su visu išlaikymu ir išlaidomis, susijusiomis su grupės išvykomis iš Vilniaus bei turais, kaštuos į abi puses iš Čikagos \$1,765.00, iš New Yorko \$1,715.00.

Visoms trimis grupėms bus iš Vilniaus išvykos į Kauną, Panevėžį, Palangą ir pagal pasirinkimą į Druskininkus, Rumšiškes ir Trakus.

Norintys kuria nors grupe vykti, skubėkite užsiregistruoti, nes grupėse vietų skaičius ribotas. Pirmoji grupė netgi jau sukomplektuota. Jeigu tik kas nors atsisakytų, tik tada šioje grupėje vieta atsiras.

Taipgi tenka pažymėti, kad pagcildaujantys viešbučiuose gyventi po vieną, prie minėtų kelionės kainų turi pridėti po \$200.

Dėl daugiau informacijų ir registracijos reikalu kreipkitės:

"Vilnies" Administracija
3116 S. Halsted St.
Chicago, Ill. 60608
Telefonas: 1 (312) 842-7325

P.S. Prašome, šią žinią praneškite savo giminėms, draugams bei pažįstamiems.

"VILNIES" ADMINISTRACIJA

Jos mirusio vyro Valentino tėvas, Jurgis Bauža, mirė vasario 20 d., sulaukęs 88 me ū amžiaus. Velionis buvo gimęs Slavikuose, Šakių rajone, Lietuvoje, Amerikoje išgyveno 38-erius metus. Dideliame nuliūdime paliko dukrą Nijolę Feeman; ženta, šešis anūkus, vieną proanūką ir kitus gimines, draugus bei pažįstamus. Jo kiti du sūnūs: Vytautas ir Valentinas jau mirę. Laidotuvės įvyko vasario 23 d. su Sv. Antano bažnytinėmis apeigomis. Palaidotas Holy Sepulchre kapinėse.

•••

Vasario 25 d. Harper ligoninėje mirė Nijolė Baužaitė Feeman. Buvo gimusi Lietuvoje ir su tėveliais atvyko į JAV prieš 38-erius metus. Dideliame nuliūdime paliko vyrą, sūnų, dukrą ir daug kitų giminių bei pažįstamų. Buvo pašarvota koplyčioje Royal Oak, Michigan, palaidota vasario 28 d. Holy Sepulchre kapinėse. Laidotuves tvarkė Yolanda Bauža Zaparackienė.

•••

Kovo 6 d. mirė Petras Pajaujis. Nuliūdime paliko žmoną Petronėlę,

dukra, sūnų ir dvi anūkes. Buvo pašarvotas Livonia, Michigan koplyčioje, palaidotas kovo 9 d. Holy Sepulchre kapinėse su bažnytinėmis apeigomis. Laidotuves tvarkė Yolanda Bauža Zaparackienė.

Vyrai investatoriai

Čiagimiai vyrai lietuviai investuotojai atlaiko savo susirinkimus kiekvieną mėnesį. Juose apkalbėjo, kaip geriau pirkti akcijas (stock). Spalio 11 d. susirinkimas įvyko John Merrick namuose; lapkričio 8 d. pas Kęstutį Garelį; gruodžio 20 d. Alfons Rye namuose; sausio 10 d. susirinko Alfons Rye namuose, vaišes patiekė Eddie Balchūnas; vasario 14 d. vėl pas Alfons Rye ir vaišes patiekė Clem Potocki; kovo 14 d. visi buvo Chuck Tvaskos namuose. Šeimininkės Ruth Zigmontaitė Merrick, Antonette Garelis, Emma Rye, Annie Balchūnas, Clem Potocki ir Minnie Tvaska visiems paruošė skanią vakarienę, (kuomet visi užbaigė savo susirinkimą). Yra sakoma, jog investuotojams gerai sekasi. Jų išdininkas Kęstutis Garelis jiems gerai pataria.

Stefanija

PRIMINIMAS EX MAINIERIŲ KLUBO NARIAMS

Prašu mielus Ex Mainierių klubo narius nepamiršti, kad mūsų pirmas šių metų susirinkimas įvyks balandžio 18 d. 12 val. "Vilnius" salėje. Prieš susirinkimą bus draugiškas pasivaišinimas ir dovanėlių pasidalinimas. Susirinkimų pradėsimė lygiai 1 val.

Svarbu visiems atsilankyti į šį susirinkimą ir pasimokėti nario mokesčių. Kaip žinote, klubas visuomet rūpinasi savo narių aplankymu, jei juos ištinka kokia nesėkmė. Tad svarbu, kad kiekvienas narys-narė pasimokėtų narinę duoklę ir neliktų suspenduotas.

Lauksime skaitlingo atsilankymo.
Skr. J. M-nė

ABU COPIN GRIZO IŠ LIGONINĖS

Pracitame numeryje rašėme, kad J. Copin buvo grįžęs iš ligoninės, bet už poros dienų vėl buvo į ją išvežtas, taipgi ir Adelė Copin buvo išvežta į ligoninę. Balandžio 2 dieną Adelė grįžo, o balandžio 3 d. į namus grįžo ir Jonas. Juos aplankėme balandžio 3 d. ir sužinojome, kad Adelę kankina stiprus artritas, o Joną - sunkus kvėpavimas.

Linkiu mielams Copin visiško sutvirtėjimo ir vėl būti sveikiems.

Vilnietė

GRAZUS PAVYZDYS

Čikagietė drg. Josephine Sisevičienė, pergyvenusi neapsakomai skaudžią nesėkmę - vienerių metų bėgyje mirtį dviejų sūnų, nepaskendo nusivilyme. Ji kasmet juos prisimena ir stambiai paremia pažangią spaudą. Kaip žinote, ji jau atžymėjo savo 95-ąjį gimtadienį. Prisiminusi, kad jos LDS apdrauda sumoje \$1000 užrašyta sūnams, kurie jau mirę, perrašė ją laikraščio "Vilnis" vardu. Kitaip sakant, padovanojo "Vilniai".

Toks gražus laikraščio įvertinimas ir sūnų pagerbimas paremiant "Vilnį" turėtų būti pavyzdžiu kiekvienam, kuriam tikrai laikraščio reikalai prie širdies.

Senė

FT. LAUDERDALE, Fla.

Vasario 12 d. nuo paralyžiaus smūgio Broward General ligoninėje mirė Stive (Steponas) Jurevičius, sulaukęs 93 metų. kilęs nuo Pasvalio, į šią šalį atvyko 1910-aisiais metais.

Velionis buvo pažangių nuotaikų, priklausė pažangiose organizacijose, aktyviai skaitė ir rėmė pažangiąją spaudą, plačiai buvo žinomas Ft. Lauderdale, Fla., pažangiųjų lietuvių kolonijoje.

Paliko dideliame nuliūdime žmoną Julia, sūnų Ronald, anūkę Julia Jurevich, brolio dukrą Olgą Abelis, gyvenančią Seminola, Fla., ir kitus gimines čia Amerikoje ir Lietuvoje.

Laidotuvės vyko privatiškos. Buvo sukremtuotas N. Iešmantienė

MIRĖ IR PALAIDOTAS ANTANAS GURSKIS

Visai netikėtai ir nenujaustai balandžio 1 d. ryte nuo širdies smūgio mirė Antanas Gurskis, sulaukęs 67 m. a. Gimęs Chicagoje. Velionio tėveliai buvo pažangios minties ir visur dalyvavo. Taipgi su jais visur dalyvavo ir velionis Antanas - "Tony". Jis mėgo fotografiją ir dažnai nufotografuodavo įvairias pažangiečių sueigas.

Antrojo Pasaulinio karo metu buvo mobilizuotas. Gūžęs gavo turėtą darbą Litton Precision Gear bendrovėje ir ten išdirbo virš 40 metų. Prieš metus buvo išėjęs į pensiją, bet nenurėjo nuobodžiauti ir po kurio laiko grįžo į tą pačią dirbtuvę.

Velionis gražiai reikšėsi LDS veikime, taipgi buvo narys Ex Mainierių Draugiško klubo ir dalyvaudavo pažangių organizacijų parengimuose. Paliko giliame liūdesyje dukrą Audrey, du sūnus - Thomas ir Robert su žmona Gloria ir daug kitų artimų giminų.

Velionis buvo pašarvotas Petkaus Marquette koplyčioje. Laidotuvės įvyko balandžio 4 d. Iš bapristų bažnyčios buvo išlydėtas į Lietuvos Tautines kapines ir ten palaidotas. Laidotuvių direktorius Petkus dukros ir sūnų vardu padėjo dalyviams už suteiktas paslaugas ir užkvietė visus sugrįžtuvėms į minčtos bažnyčios salę, kur pačių parapijiečių buvo paruošti pietūs ir pavaišinti visi dalyviai. Dalyvavusi laidotuvėse

RŪPESTINGAI APTARTI LAIKRAŠTŲ LIEČIANTYS REIKALAI

Kovo 28 dieną įvyko "Vilnius" bendrovės direktorių tarybos ir administracijos posėdis, kurį atidarė ir tvarką vedė direktijos pirmininkė Petronėlė Malinauskienė. Perskaitytas praėito posėdžio protokolas ir priimtas.

Po plataus ir išsamaus administracijos raporto, prieita prie išvados, kad turime daugiau rūpintis pinigų sukėlimu, kitaip bus nelengva tęsti laikraščio pastovų išleidimą.

Seimininkės pranešė, kad ruošiasi prie vėjininkų pagerbimui banketo (balandžio 12 d.). Taipgi jau daro planus geresniam pasirušimui prie dalininkų suvažiavimo, o po jo - banketo.

Nutarta nupirkti gėlę nuo "Vilnius" administracijos ir direktoriaus velionės Emilijos Drobieienės laidotuvių apeigose (balandžio 11 d.).

Administratorius J. Urbikas raportavo, kad visi kiti laikraštį liečiantys reikalai čia tvarkingai. Nežiūrint, kad vėjus skaitytojų gavimui baigtas, bet vis dar nemažai gaunama prenumeratų atsinaujinimų.

Sekantis posėdis bus balandžio 25 d. 1 val. popiet. Skr. J. M-nė

"VILNIES" SKAITYTOJŲ ŽINIAI

Mieli laikraščio "Vilnis" skaitytojai ir puoselėtojai, kaip jau matėte iš pirmesnių pranešimų, "Vilnius" bendrovės direktorių taryba ir administracija sparčiai ruošiasi prie būsiančio laikraščio dalininkų suvažiavimo gegužės 31 dieną 10 val. ryto savoje salėje, 3116 So. Halsted St., Chicago, Ill. Prašome

visus dalininkus būtinai dalyvauti šiame suvažiavime, nes turėsime labai rūpestingai ir nuoširdžiai aptarti laikraščio gyvavimo reikalus. Visi norime, kad "Vilnis" dar ilgai lankytojų skaitytojus ir teiktų teisingas žinias, kas vyksta mūsų planetoje, taipgi kas vyksta mūsų senojoje tėvynėje Tarybų Lietuvoje.

Svarbu ne tik gausiai dalyvauti suvažiavime, bet taipgi svarbu

nepašyškėti su nuoširdžia finansine parama. Viskas mūsų šalyje neribotai brangsta, o mūsų gretos smarkiai retėja, tad tie, kurie likme gyventi ir norime, kad "Vilnis" gyvuotų ir lankytojų skaitytojus ir prisidėtų prie darbo žmonių apvienijimo kovai prieš branduolinio karo rengėjus ir išgelbėtų mūsų Žemę nuo pavertimo į peonus, surenkime pečius ir dalyvaukime dalininkų suvažiavime, o po jo - bankete, kuris bus toje pačioje salėje tuojuo po suvažiavimo.

Lauksime gausaus dalininkų atsilankymo ir gražios paramos laikraščiu, siekiant užtikrinti jam ilgą gyvavimą.

"Vilnius" direkcija ir administracija

MEDFORD, ORE.

MIRUS EMILIJAI DROBIENEI

Reiškiamo gilią ir nuoširdžią užuojautą velionės dukrai Augustai Sennett, sūnui Edward Machen, anūkėms Barbarai Bedard, Judy Sennett, proanūkiui ir pro-proanūkei bei kitiems giminėms šioje šalyje ir Tarybų Lietuvoje.

Žinokite, kad ir mes liūdimė, netekusios veiklios ir daug veikusios draugijos narės.

Mrs. JOSEPH D'URSO
St. Petersburg, Fla.

MOUNTAIN HOME, ARK.

MIRUS VIDY YUDEN

(1987 m. vasario 19 d.)

Reiškiamo gilią užuojautą velionio žmonai Minnie, dukrai Anna Mae Di Salvo, žentui Vince ir jų šeimai, seseriai Bernice Vaitkus ir jos vyrui Juozui, uošvei Nellie Cere, podukrai Sharon, kitiems artimiesiems ir draugams.

JULIA DRUŽAS,
VICTOR KAVOLIUNAS
Norwood, Mass.

DETROIT, MICHIGAN

MIRUS SERVIT J. GUGAS

1987 m. sausio 10 d.

Reiškiamo nuoširdžią užuojautą velionio žmonai Ruth, dukrai Patricia Bloodworth, žentui George, anūkėms Lisa ir Kym, giminėms čia Amerikoje ir Tarybų Lietuvoje bei draugams ir kitiems artimiesiems.

Amerikos pažangių lietuvių visuomenė, ypač Lietuvių Darbininkų Susivienijimas (LDS), neteko žymaus darbuotojo, liūdimė drauge su visais.

LDS BRANCH 74
Bridgeport, Conn.

DETROIT, MICHIGAN

MIRUS SERVIT J. GUGAS

1987 m. sausio 10 d.

Reiškiamo nuoširdžią užuojautą velionio žmonai Ruth, dukrai Patricia Bloodworth, žentui George, anūkėms Lisa ir Kym, giminėms čia Amerikoje ir Tarybų Lietuvoje bei draugams ir kitiems artimiesiems.

Amerikos pažangių lietuvių visuomenė, ypač Lietuvių Darbininkų Susivienijimas (LDS), neteko žymaus darbuotojo, liūdimė drauge su visais.

THE RIGELYS

MOUNTAIN HOME, ARK.

MIRUS VIDY YUDEN

(1987 m. vasario 19 d.)

Reiškiamo gilią užuojautą velionio žmonai Minnie, dukrai Anna Mae Di Salvo, žentui Vince ir jų šeimai, seseriai Bernice Vaitkus ir jos vyrui Juozui, uošvei Nellie Cere, podukrai Sharon, kitiems artimiesiems ir draugams.

DAN and DELLA KENT